

KOMISSION TIEDONANTO

Suuntaviivat tietyistä päästökauppajärjestelmään liittyvistä valtiontukitoimenpiteistä vuoden 2012 jälkeen

(SWD(2012) 130 final)

(SWD(2012) 131 final)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/C 158/04)

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	6
VALTIONTUKIPOLITIikka JA PÄÄSTÖKAUPPADIREKTIIVI	6
1. NÄIDEN SUUNTAVIIVOJEN SOVELTAMISALAA KUULUVAT ERITYISET TOIMENPITEET	7
1.1 Tuki yrityksille toimialoilla ja toimialojen osilla, joiden katsotaan olevan merkittävälle hiilivuotoriskille alttiita EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien aiheuttamien, sähkön hintoihin siirrettyjen kustannusten vuoksi (tuki välillisille päästökustannuksille)	7
1.2 Investointituki suuritehoisille voimaloille, myös sellaisille uusille voimaloille, joissa on valmiudet hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin (CCS-valmius)	8
1.3 Tuki, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi	8
1.4 Tuki pienten laitosten ja sairaaloiden jättämiseen päästökauppadiirektiivin ulkopuolelle	9
2. SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT	9
2.1 Näiden suuntaviivojen soveltamisala	9
2.2 Määritelmät	9
3. SEUT-SOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 3 KOHDAN NOJALLA SISÄMARKKINOILLE SOVELTUVA TUKI	9
3.1 Tuki yrityksille toimialoilla ja toimialojen osilla, joiden katsotaan olevan merkittävälle hiilivuotoriskille alttiita EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien aiheuttamien, sähkön hintoihin siirrettyjen kustannusten vuoksi (tuki välillisille päästökustannuksille)	9
3.2 Investointituki uusille suuritehoisille voimaloille, myös sellaisille uusille voimaloille, joissa on CCS-valmius	11
3.3 Tuki, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi	12
3.4 Tuki pienten laitosten ja sairaaloiden jättämiseen päästökauppadiirektiivin ulkopuolelle	13
3.5 Oikeasuhtaisuus	13
4. TUEN KASAUTUMINEN	13
5. LOPPUSÄÄNNÖKSET	13
5.1 Vuosikertomukset	13
5.2 Avoimuus	14
5.3 Seuranta	14
5.4 Soveltamisaika ja tarkistaminen	14
LIITE I	16
Määritelmät	16

<i>LIITE II</i>	19
Toimialat ja niiden osat, joita hiilivuotoriskin katsotaan ennakolta merkittävästi uhkaavan välillisten päästökustannusten vuoksi	19
<i>LIITE III</i>	21
Sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvot tuotteille, jotka kuuluvat liitteessä II esitettyihin NACE-koodeihin	21
<i>LIITE IV</i>	22
Alueelliset hiilidioksidin päästökertoimet, enimmäismäärä eri maantieteellisillä alueilla (tCO ₂ /MWh)	22

JOHDANTO

VALTIONTUKIPOLITIikka JA PÄÄSTÖKAUPPADIREKTIIVI

1. Euroopan unioniin perustettiin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä 13. lokakuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY⁽¹⁾. Järjestelmää parannettiin ja laajennettiin 1. tammikuuta 2013 alkaen direktiivillä 2009/29/EY⁽²⁾. Direktiivi 2003/87/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, on jäljempänä 'päästökauppadiirektiivi'. Direktiivi 2009/29/EY on osa lainsäädäntöpakettia, johon sisältyvillä toimenpiteillä torjutaan ilmastonmuutosta ja edistetään uusiutuvan ja hiilidioksidipäästöiltään vähäisen energian käyttöä. Paketin pääasiallisena tarkoituksena oli saavuttaa EU:n kokonaisympäristötavoite eli vähentää kasvihuonekaasuja 20 prosenttia verrattuna vuoteen 1990 ja saavuttaa uusiutuvalle energialle 20 prosentin osuus EU:n energian kokonaiskulutuksesta vuoteen 2020 mennessä.
2. Päästökauppadiirektiivissä säädetään erityisistä väliaikaisista toimenpiteistä, jotka koskevat tiettyjä yrityksiä. Näitä toimenpiteitä ovat esimerkiksi tuki sellaisen sähkön hinnan nousun kompensoimiseksi, joka johtuu kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten sisällyttämisestä niihin päästökauppajärjestelmän mukaisesti (välilliset päästökustannukset), investointituki suuritehoisille voimaloille – myös sellaisille uusille voimaloille, joilla on valmiudet ympäristön kannalta turvalliseen hiilidioksidin talteenottoon ja geologiseen varastointiin (CCS-valmius), vapaaehtoisten siirtymäaikana maksutta jaettavien päästöoikeuksien muodossa myönnettävä tuki tiettyjen jäsenvaltioiden sähköntuotannolle sekä pienten laitosten jättäminen EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle, mikäli kasvihuonekaasupäästöjen määrää voidaan vähentää järjestelmän ulkopuolella pienemmin hallinnollisin kustannuksin.
3. EU:n päästökauppadiirektiivin täytäntöönpanoon liittyvät väliaikaiset erityistoimenpiteet ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. SEUT-sopimuksen 108 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava valtiontuesta komissiolle, eikä sitä saa panna täytäntöön ennen komission hyväksyntää.
4. Avoimuuden ja oikeusvarmuuden varmistamiseksi näissä suuntaviivoissa selvitetään kyseisiin valtiontukitoimenpiteisiin sovellettavia soveltuvuusperusteita osana Euroopan unionin päästökauppajärjestelmää sellaisena kuin se on parannettuna ja laajennettuna direktiivillä 2009/29/EY.
5. Vuonna 2005 laadittuun valtiontuen toimintasuunnitelmaan⁽⁴⁾ sisältyvän tasapainotestin mukaan valtiontuen valvonnan päätavoite EU:n päästökauppajärjestelmän yhteydessä on varmistaa, että kasvihuonekaasut vähenevät enemmän valtiontukitoimenpiteiden ansiosta kuin ilman tukea. Tavoitteena on myös varmistaa, että tuen myönteiset vaikutukset ovat suuremmat kuin sen kielteiset, sisämarkkinoiden kilpailua vääristävät vaikutukset. Valtiontuen on oltava välttämätöntä EU:n päästökauppajärjestelmän ympäristötavoitteen saavuttamiseksi (tuen tarpeellisuus) ja se rajoitetaan tavoitellun ympäristönsuojelun tason saavuttamiseksi tarvittavaan vähimmäismäärään (tuen oikeasuhteisuus) ilman, että kilpailu ja kauppaa sisämarkkinoilla vääristyvät kohtuuttomasti.
6. Direktiivillä 2009/29/EY käyttöön otettuja säännöksiä sovelletaan 1. tammikuuta 2013 alkaen, eikä valtiontukea voida katsoa direktiivistä johtuvan tilanteen helpottamisen kannalta välttämättömäksi ennen kyseistä päivää. Tämän vuoksi näiden suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluvia toimenpiteitä voidaan hyväksyä vain sellaisten kustannusten osalta, jotka ovat aiheutuneet aikaisintaan 1. tammikuuta 2013, lukuun ottamatta tukea, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi (eräissä jäsenvaltioissa). Viimeksi mainittuun voi sisältyä tietyissä olosuhteissa investointeja, joita on tehty 25. kesäkuuta 2009 alkaen ja jotka kuuluvat kansalliseen suunnitelmaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 63).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/101/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004 (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 18); Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/101/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008 (EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3); Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009 (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 109).

⁽⁴⁾ Valtiontuen toimintasuunnitelma – Valtiontukien vähentäminen ja tarkempi kohdentaminen: suunnitelma valtiontuen uudistamiseksi vuosina 2005–2009, KOM(2005) 107 lopullinen, 7.6.2005.

1. NÄIDEN SUUNTAVIIVOJEN SOVELTAMISALAAN KUULUVAT ERITYISET TOIMENPITEET

1.1 Tuki yrityksille toimialoilla ja toimialojen osilla, joiden katsotaan olevan merkittävälle hiilivuotoriskille alttiita EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien aiheuttamien, sähkön hintoihin siirrettyjen kustannusten vuoksi (tuki välillisille päästökustannuksille)

7. Päästökauppadirektiivin 10 a artiklan 6 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää valtiontukea sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, joihin todennäköisesti kohdistuu merkittävä hiilivuotoriski, koska kasvihuonekaasupäästöihin liittyvät kustannukset siirtyvät sähkön hintoihin, jäljempänä 'välilliset päästökustannukset', näiden kustannusten kompensoimiseksi valtiontukisääntöjen mukaisesti. Näissä suuntaviivoissa 'hiilivuodolla' tarkoitetaan mahdollista kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen lisääntymistä, kun yritykset siirtävät tuotantoa EU:n ulkopuolelle, koska ne eivät pysty siirtämään EU:n päästökauppajärjestelmän kustannuksia asiakkailleen ilman markkinaosuuden merkittävää vähentymistä.
8. Hiilivuotoriskin välttämiseksi on ympäristötavoite, sillä tuella pyritään välttämään kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen lisääntyminen sen vuoksi, että tuotantoa siirtyy EU:n ulkopuolelle eikä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä ole tehty sitovaa kansainvälistä sopimusta. Toisaalta välillisiin päästökustannuksiin annettavalla tuella voi olla kielteinen vaikutus EU:n päästökauppajärjestelmän tehokkuuteen. Jos tuki olisi kohdistettu huonosti, sillä poistettaisiin tuensaajille näiden omista päästöistä aiheutuvat välilliset kustannukset ja rajoitettaisiin päästöjen vähentämisen kannustimia ja alan innovatiivisuutta. Näin päästöjen vähentämisen kustannukset päätyisivät pääasiassa talouden muiden toimialojen vastattaviksi. Tällainen valtiontuki voi lisäksi johtaa kilpailun merkittävään vääristymiseen sisämarkkinoilla, erityisesti, kun samalla toimialalla toimivia yrityksiä kohdellaan budjettisyydestä eri jäsenvaltioissa eri tavoin. Suuntaviivoilla on siis oltava kolme erityistavoitetta: minimoida hiilivuotoriski, säilyttää EU:n päästökaupan tavoite eli hiilidioksidipäästöjen kustannustehokas vähentäminen ja minimoida sisämarkkinoiden kilpailun vääristyminen.
9. Komissio antoi direktiiviä 2009/29/EY hyväksyttyänsä lausuman ⁽⁵⁾ pääperiaatteista, joita se aikoi soveltaa välillisiin päästökustannuksiin kilpailun kohtuuttoman vääristymisen välttämiseksi.
10. Komissio arvioi EU:n tasolla, missä määrin toimialalla tai toimialan osalla on mahdollista siirtää välilliset päästökustannukset tuotteiden hintaan menettämättä merkittävää markkinaosuutta hiilidioksidipäästöjen kannalta vähemmän tehokkaille laitoksille, jotka sijaitsevat yhteisön ulkopuolella.
11. Enimmäistuki, jonka jäsenvaltio voi myöntää, lasketaan noudattaen kaavaa, jossa otetaan huomioon laitoksen perustuotantotasot tai näiden suuntaviivojen mukaisesti määritelty laitoksen sähkönkulutuksen perustaso sekä hiilidioksidin päästökerroin polttolaitosten tuottamassa sähkössä eri maantieteellisillä alueilla. Jos sähkön toimitussopimuksiin ei sisälly hiilidioksidin liittyviä kustannuksia, valtiontukea ei myönnetä. Kaavan avulla varmistetaan, että tuki on oikeasuhteista ja kannustaa sähkötehokkuuteen. Lisäksi edistetään siirtymistä "harmaasta" sähköstä "vihreään" direktiivin 2009/29/EY johdanto-osan 27 kappaleen mukaisesti.
12. Tuella ei saa kokonaan kompensoida EU:n päästöoikeuksien kustannuksia sähkön hinnoissa ja sen on vähennyttävä ajan mittaan, jotta minimoidaan kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla ja saavutetaan EU:n päästökauppajärjestelmän tavoite eli hiilidioksidipäästöjen kustannustehokas vähentäminen. Valtiontukien hallinnoinnissa on keskeisen tärkeää, että tuki-intensiteetit alenevat asteittain, jotta vältetään riippuvuus tuesta. Lisäksi niillä säilytetään pitkän aikavälin kannustimet ottaa huomioon ulkoiset ympäristövaikutukset täysimääräisesti ja lyhyen aikavälin kannustimet siirtyä vähemmän hiilidioksidipäästöjä aiheuttaviin uusiin teknologioihin. Samalla korostetaan, että tuki on luonteeltaan väliaikaista ja auttaa osaltaan siirtymään vähähiiliseen talouteen.

⁽⁵⁾ Liitteessä 15713/1/08REV1 oleva liite II, 18. marraskuuta 2008 (25.11.) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2008-0610+0+DOC+XML+V0//FI>

1.2 Investointituki suuritehoisille voimaloille, myös sellaisille uusille voimaloille, joissa on valmiudet hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin (CCS-valmius)

13. Kuten todetaan päästöoikeuksien huutokaupasta saatavien tulojen käyttöä koskevassa, päästökauppadirektiivin 10 artiklan 3 kohdasta annetussa komission lausumassa ⁽⁶⁾ Eurooppa-neuvostolle, jäsenvaltiot voivat vuosien 2013 ja 2016 välisenä aikana käyttää kyseisiä tuloja tehokkaiden voimaloiden rakentamisen tukemiseen. Tämä koskee myös uusia voimaloita, joilla on valmius hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin. Määritelmästä poiketen hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23. huhtikuuta 2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/31/EY ⁽⁷⁾ 33 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien sellaisten polttolaitosten toiminnanharjoittajat, joiden nimellinen sähköntuotantoteho on yli 300 megawattia, ovat arvioineet eräät edellytykset eli sen, että sopivia varastointipaikkoja on käytettävissä ja että sekä siirtolaitteistot että hiilidioksidin talteenoton jälkiasentaminen ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Jos arvioinnin tulos on myönteinen, hiilidioksidin talteenottoon ja paineistukseen tarvittaville laitteille on varattava sopiva tila laitosalueella ⁽⁸⁾.
14. Tuella on pyrittävä parantamaan ympäristönsuojelua siten, että hiilidioksidipäästöt vähenevät verrattaessa huipputekniikkaan, ja estämään markkinahäiriötä merkittävän ympäristöä suojelevan vaikutuksen avulla. Tuen on oltava tarpeellista, sillä on oltava kannustava vaikutus ja sen on oltava oikeasuhteista. Tuki CCS-järjestelmän käyttöönottoon, hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin ei kuulu näiden suuntaviivojen soveltamisalaan ja sitä arvioidaan jo voimassa olevien valtiontukisääntöjen perusteella, erityisesti ympäristönsuojelulle annettavia valtiontukia koskevien suuntaviivojen ⁽⁹⁾ perusteella.
15. Tuen oikeasuhteisuuden varmistamiseksi sen enimmäisintensiteetin on vaihdeltava sen mukaan, mikä on uuden voimalan panos ympäristönsuojelun lisäämiseen ja hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen (päästökauppadirektiivin tavoite). Tämän vuoksi koko CCS-ketjun käyttöönoton aloittaminen (eli hiilidioksidin talteenotto-, siirto- ja varastointimahdollisuuksien rakentaminen ja toiminnan tosiasiallinen aloittaminen) uusilla voimaloilla ennen vuotta 2020 on palkittava verrattuna uusiin voimaloihin, joilla on CCS-valmius, mutta joissa CCS-järjestelmän käyttöönotto ei ala ennen vuotta 2020. Lisäksi kun arvioidaan kahta samanlaista uutta voimalaa, joissa on CCS-valmius, tuen sallittu enimmäisintensiteetti on suurempi, jos tuki on myönnetty aitoon kilpailuasetelmaan pohjautuvan (selkeisiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin perustuvan) tarjouskilpailun jälkeen. Näiden perusteiden avulla varmistetaan, että tuki rajoitetaan välttämättömään vähimmäismäärään ja että sillä edistetään kilpailua sähköntuotantomarkkinoilla. Näin voidaan olettaa, että annettuihin tarjouksiin sisältyy kaikki mahdollinen etu, jota lisäinvestoinneilla on mahdollista saada aikaan.

1.3 Tuki, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi

16. Päästökauppadirektiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaan tietyt ehdot täyttävillä jäsenvaltioilla on mahdollisuus poiketa väliaikaisesti täyden huutokaupan periaatteesta ja jakaa maksutta oikeuksia sähköntuotantoa varten 31. joulukuuta 2008 mennessä toiminnassa olleille laitoksille tai sähköä tuottaville laitoksille, joita koskeva nykyaikaistamiseen tähtäävä investointiprosessi on konkreettisesti alkanut viimeistään 31. joulukuuta 2008. Nämä ehdot koskevat kansallisen sähköverkon kytkentöjä tai sitä, mikä on fossiilisten polttoaineiden osuus niiden sähköntuotannossa ja bruttokansantuote asukasta kohden suhteessa EU:n keskiarvoon. Vastineeksi sähköntuottajille maksutta annetuista oikeuksista jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kansallinen investointisuunnitelma, jäljempänä 'kansallinen suunnitelma'. Siinä esitetään investoinnit, jotka oikeuksia maksutta saaneet tahot tai muut toimijat ovat tehneet infrastruktuurin jälkiasentamiseen ja kehittämiseen, puhtaisiin teknologioihin ja energiatuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamiseen.

⁽⁶⁾ Lisäys I/A-kohtaa koskevaan ilmoitukseen neuvoston pääsihteeristöltä pysyvien edustajien komitealle/neuvostolle (8033/09 ADD 1 REV 1), 31 päivänä maaliskuuta 2009.

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽⁸⁾ EUVL C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ Katso alaviite 8.

17. Tämä tilanne, jossa päästöoikeuksien täydestä huutokaupasta poiketaan jakamalla siirtymäkauden ajan oikeuksia maksutta, on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea: jäsenvaltio luopuu tulosta ja antaa valikoivan edun sähköntuottajille. Nämä voivat kilpailla muissa jäsenvaltioissa toimivien sähköntuottajien kanssa, mikä voi vääristää tai uhata vääristää kilpailua ja vaikuttaa kauppaan sisämarkkinoilla. Valtiontukea liittyy myös investointeihin, joita oikeuksia maksutta saavat tahot voivat tehdä muita pienemmin kustannuksin.

1.4 Tuki pienten laitosten ja sairaaloiden jättämiseen päästökauppadirektiivin ulkopuolelle

18. Päästökauppadirektiivin 27 artiklan mukaan pieniä laitoksia ja sairaaloita voidaan jättää EU:n päätös-kauppajärjestelmän ulkopuolelle, jos niihin sovelletaan toimenpiteitä, joilla saavutetaan vastaava kasvihuonekaasujen vähentäminen. Jäsenvaltiot voivat ehdottaa pieniin laitoksiin ja sairaaloihin sovellettavia toimenpiteitä, joilla saavutetaan vastaava osuus päästövähennyksiin kuin EU:n päästökauppajärjestelmällä. Kun niille annetaan mahdollisuus jäädä EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle, voidaan saada suhteessa paras hyöty vähentyneinä hallinnollisina kustannuksina kutakin järjestelmän ulkopuolelle jäävää hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohden.
19. Pienten laitosten ja sairaaloiden jättämiseen EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle saattaa sisältyä valtiontukea. Jäsenvaltioilla on laaja harkintavara päättää, jätetäänkö pieniä laitoksia EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle, minkä tyyppisiä laitoksia nämä voivat olla ja minkälaisia toimenpiteitä edellytetään. Tämän vuoksi ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että jäsenvaltioiden määräämät toimenpiteet tuottavat EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle jätetyille pienille laitoksille tai sairaaloille taloudellista etua, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja vaikuttaa kauppaan sisämarkkinoilla.

2. SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

2.1 Näiden suuntaviivojen soveltamisala

20. Näitä suuntaviivoja sovelletaan ainoastaan päästökauppadirektiivin täytäntöönpanoon liittyviin erityisiin tukitoimenpiteisiin. Yhteisön suuntaviivoja valtiontuesta ympäristönsuojelulle⁽¹⁰⁾ ei sovelleta näihin toimenpiteisiin.

2.2 Määritelmät

21. Näissä suuntaviivoissa sovelletaan liitteessä I vahvistettuja määritelmiä.

3. SEUT-SOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 3 KOHDAN NOJALLA SISÄMARKKINOILLE SOVELTUVA TUKI

22. Ympäristönsuojeluun myönnettävän valtiontuen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla, jos sillä parannetaan ympäristönsuojelua (vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä), mutta se ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Komissio arvioi tukitoimenpiteen soveltuvuutta vertaamalla sen yhteiseen etuun liittyvää myönteistä vaikutusta ja mahdollisia kielteisiä sivuvaikutuksia, esimerkiksi kaupan ja kilpailun vääristymistä. Tästä syystä tukijärjestelmien kesto ei saa ylittää näiden suuntaviivojen kestoja. Tämä ei kuitenkaan rajoita jäsenvaltion mahdollisuutta ilmoittaa uudelleen toimenpide, joka ulottuu tukiohjelman hyväksymistä koskevassa komission päätöksessä asetetun aikarajan yli.

3.1 Tuki yrityksille toimialoilla ja toimialojen osilla, joiden katsotaan olevan merkittävälle hiilivuotoriskille alttiita EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien aiheuttamien, sähkön hintoihin siirrettyjen kustannusten vuoksi (tuki välillisille päästökustannuksille)

23. Tuen sellaisten EU:n päästöoikeusjärjestelmästä 1. tammikuuta 2013 alkaen aiheutuneiden kustannusten korvaamiseksi, jotka on siirretty päästökauppadirektiivin soveltamisen vuoksi sähkön hintoihin, katsotaan soveltuvan liitteessä II lueteltujen alojen osalta sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, kunhan tässä jaksossa vahvistettuja edellytyksiä on noudatettu.

⁽¹⁰⁾ Katso alaviite 8.

Tuen tavoite ja tarpeellisuus

24. Näissä suuntaviivoissa tuen tavoite on estää hiilivuotoriskin merkittävä uhka, joka johtuu sähkön hintoihin siirretyistä EU:n päästöoikeusjärjestelmän kustannuksista, jos hinnat maksaneen tuensaajan EU:n ulkopuolisten kilpailijoiden sähkönhintoihin ei sisälly vastaavia hiilidioksidiin liittyviä kustannuksia eikä tuensaaja pysty siirtämään kustannuksia tuotteiden hintoihin menettämättä merkittävää markkinaosuutta.
25. Näissä suuntaviivoissa merkittävän hiilivuotoriskin katsotaan aiheutuvan ainoastaan, jos tuensaaja toimii jollakin liitteessä II luetelluista toimialoista tai toimialan osista.

Tuen enimmäisintensiteetti

26. Tuki-intensiteetti saa olla enintään 85 prosenttia vuosina 2013, 2014 ja 2015 aiheutuneista tukikelpoisista kustannuksista, enintään 80 prosenttia vuosina 2016, 2017 ja 2018 aiheutuneista tukikelpoisista kustannuksista ja enintään 75 prosenttia vuosina 2019 ja 2020 aiheutuneista tukikelpoisista kustannuksista.

Tuen enimmäismäärän laskeminen

27. Laitoskohtainen enimmäistuki tuotteiden valmistukseen näiden suuntaviivojen liitteessä II luetelluilla toimialoilla ja toimialojen osilla on laskettava seuraavalla kaavalla:
- a) Kun liitteessä III lueteltuja sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoja sovelletaan tuensaajan valmistamiin tuotteisiin, vuonna t aiheutuneista kustannuksista laitoskohtaisesti maksettava tuen enimmäismäärä on

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

Tässä kaavassa A_i on tuki-intensiteetti vuonna t desimaalilukuna (esim. 0,8); C_t on sovellettava hiilidioksidin päästökerroin (tCO_2/MWh) (vuonna t); P_{t-1} on Euroopan unionin päästöoikeuksien termiinihintana vuonna $t-1$ (euroa/ tCO_2); E on sovellettava tuotekohtainen sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvo, joka määritellään liitteessä III ja BO on perustuotos. Nämä käsitteet määritellään liitteessä I.

- b) Kun liitteessä III lueteltuja sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoja ei sovelleta tuensaajan valmistamiin tuotteisiin, vuonna t aiheutuneista kustannuksista laitoskohtaisesti maksettava tuen enimmäismäärä on

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

Tässä kaavassa A_i on tuki-intensiteetti vuonna t desimaalilukuna (esim. 0,8); C_t on sovellettava hiilidioksidin päästökerroin (tCO_2/MWh) (vuonna t); P_{t-1} on Euroopan unionin päästöoikeuksien termiinihintana vuonna $t-1$ (euroa/ tCO_2); EF on toissijainen sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvo ja BEC on sähkönkulutuksen perustaso (MWh). Nämä käsitteet määritellään liitteessä I.

28. Jos laitos valmistaa tuotteita, joihin sovelletaan liitteessä III ilmoitettua sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoa, sekä tuotteita, joihin sovelletaan toissijaista sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoa, kunkin tuotteen sähkönkulutuksen osuus on laskettava suhteutettuna sen mukaan, miten monta tonnia sitä on tuotettu.
29. Jos laitos valmistaa tuotteita, jotka ovat tukikelpoisia (eli kuuluvat liitteessä II lueteltuihin aloihin tai alojen osiin), ja tuotteita, jotka eivät ole tukikelpoisia, maksettava enimmäistuki lasketaan ainoastaan tukikelpoisten tuotteiden osalta.
30. Tuki voidaan maksaa tuensaajalle vuonna, jona kustannukset ovat aiheutuneet, tai sitä seuraavana vuonna. Jos tuki maksetaan vuonna, jona kustannukset ovat aiheutuneet, käytössä on oltava jälkikäteen suoritettavien maksujen mukautusmekanismi, jotta voidaan varmistaa, että mahdolliset liikaa suoritettut tukimäärät maksetaan takaisin ennen 1. heinäkuuta seuraavana vuonna.

Kannustava vaikutus

31. Kannustavaa vaikutusta koskevan vaatimuksen katsotaan olevan täytetty, jos kaikkia jaksossa 3,1 esitettyjä edellytyksiä on noudatettu.

3.2 Investointituki uusille suuritehoisille voimaloille, myös sellaisille uusille voimaloille, joissa on CCS-valmius

32. Investointituen, joka myönnetään 1. tammikuuta 2013–31. joulukuuta 2016 uusille suuritehoisille voimaloille, katsotaan soveltuvan sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, jos tässä jaksossa esitettyjä edellytyksiä on noudatettu.

33. Investointitukea uusille suuritehoisille voimaloille voidaan myöntää ainoastaan, jos molempia seuraavista edellytyksistä on noudatettu:

a) uusi suuritehoinen voimala ylittää sähkön ja lämmön erillisen tuotannon yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY soveltamiseksi 19. joulukuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2011/877/EU ⁽¹⁾ liitteessä I vahvistetut sähkön erillisen tuotannon yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot tai tuen myöntämisaikana voimassa olleen hyötysuhteen viitearvon. Uudet suuritehoiset voimalat, jotka ainoastaan noudattavat kyseisiä hyötysuhteen viitearvoja, eivät ole tukikelpoisia, ja

b) tuen myöntävän viranomaisen hyväksymispäätös on tehty 1. tammikuuta 2012–31. joulukuuta 2016.

Tuen tavoite ja tarpeellisuus

34. Jäsenvaltioiden on osoitettava, että tuki kohdistetaan markkinahäiriöön siten, että sillä on merkittävä vaikutus ympäristönsuojeluun. Tuella on oltava kannustava vaikutus siten, että sen tuloksena tuensaajan toiminta muuttuu. Kannustava vaikutus on osoitettava vaihtoehtoskenaariolla, jolla esitetään todisteita siitä, että ilman tukea tuensaaja ei olisi tehnyt investointia. Tuettu hanke ei myöskään saa alkaa ennen kuin tukihakemus on jätetty. Jäsenvaltioiden on myös osoitettava, ettei tuki muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla erityisesti, jos tuki keskitetään rajoitetulle määrälle tuensaaajia tai jos sillä todennäköisesti vahvistetaan tuensaaajien markkina-asemaa (yritysrhmittymän tasolla).

Tukikelpoiset kustannukset

35. Tukikelpoiset kustannukset rajoitetaan sellaisten investointien (aineellinen ja aineeton omaisuus) kokonaiskustannuksiin, jotka ovat ehdottomasti tarpeen uuden voimalan rakentamiseksi. Lisäksi jos rakennetaan voimalaa, jossa on CCS-valmius, tukikelpoisia ovat koko CCS-ketjun yleisen taloudellisen ja teknisen toteutettavuuden osoittamisen kustannukset. Näissä suuntaviivoissa talteenotto-, siirto- ja varastointilaitteiden asennuskustannuksia ei katsota tukikelpoisiksi, sillä CCS-järjestelmän käyttöönotolle myönnettävä tuki arvioidaan ympäristönsuojelulle annettavia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaisesti.

Tuen enimmäisintensiteetit

36. Tuki ei saa olla yli 15 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, kun se myönnetään uusiin suuritehoisiin voimaloihin, joissa on CCS-valmius, ja koko CCS-ketjun käyttöönotto alkaa ennen vuotta 2020.
37. Tuki ei saa olla yli 10 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, kun se myönnetään uusiin suuritehoisiin voimaloihin, joissa on CCS-valmius, mutta koko CCS-ketjun käyttöönotto ei ala ennen vuotta 2020, ja joita koskeva tuki annetaan sellaisen aitoon kilpailuasettelmaan perustuvan tarjouskilpailun jälkeen, jossa asetetaan etusijalle i) uudessa laitoksessa käytettävät kaikkein ympäristöystävällisimmät, vallitsevaa tekniikan tasoa alhaisempiin hiilidioksidin päästömääriin johtavat sähköntuotantoteknologiat, ja ii) kilpailu sähköntuotantomarkkinoilla. Tällaisen tarjouskilpailun on perustuttava selkeisiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin ja riittävän monen yrityksen on voitava osallistua siihen. Lisäksi tarjouskilpailuun liittyvän talousarvion on oltava siinä mielessä tiukasti rajoitettu, että kaikki osallistujat eivät voi saada tukea.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 23.12.2011, s. 91.

38. Tuki ei saa olla yli 5 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, kun se myönnetään uusiin suuritehoisiin voimaloihin, jotka eivät täytä edellä 36 ja 37 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.
39. Jos koko CCS-ketjun käyttöönotto ei ala ennen vuotta 2020, tukea vähennetään 5 prosenttiin investoinnin tukikelpoisista kustannuksista, tai 10 prosenttiin, mikäli 3.2 jakson 37 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät. Jos tukea on maksettu etukäteen, jäsenvaltioiden on perittävä tämän osuuden ylittävä tukimäärä takaisin.

3.3 Tuki, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi

40. Valtiontuen, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi, sekä kansallisiin suunnitelmiin päästökauppadirektiivin 10 c artiklan mukaisesti sisältyvien investointien katsotaan soveltuvan sisämarkkinoille 1. tammikuuta 2013–31. joulukuuta 2019 SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, mikäli kaikkia seuraavia edellytyksiä on noudatettu:

- a) oikeuksien jakaminen siirtymäkauden ajan maksutta toteutetaan noudattaen päästökauppadirektiivin 10 c artiklaa, komission päätöstä⁽¹²⁾ direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista ohjeista, jotka koskevat menetelmiä päästöoikeuksien jakamiseksi siirtymäkauden ajan maksutta laitoksille sähköntuotannon osalta, sekä komission tiedonantoa⁽¹³⁾ ohjeista direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan vapaaehtoista soveltamista varten;
- b) kansallisella suunnitelmalla pyritään yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen, esimerkiksi ympäristönsuojelun parantamiseen päästökauppadirektiivin yleistavoitteiden mukaisesti;
- c) kansalliseen suunnitelmaan sisältyy 25. kesäkuuta 2009 jälkeen toteutettuja investointeja infrastruktuurin jälkiasentamiseen ja kehittämiseen, puhtaaseen teknologiaan ja energiatuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamiseen päästökauppadirektiivin mukaisesti;
- d) maksutta saatujen oikeuksien markkina-arvo (yritysrhmittymän tasolla) tuen koko myöntämiskauden aikana (laskettuna 29. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon⁽¹⁴⁾ tai tuen myöntämisaikakohtana voimassa olleen ohjeiston mukaisesti) ei ylitä niiden saajan toteuttamien investointien kokonaiskustannuksia (yritysrhmittymän tasolla). Jos investointien kokonaiskustannukset ovat pienemmät kuin oikeuksien markkina-arvo tai maksutta saatujen oikeuksien saaja ei tee lainkaan kansallisen suunnitelman nojalla tukikelpoisia investointeja, maksutta saatujen oikeuksien saajan on siirrettävä erotus mekanismiin, josta rahoitetaan muita kansallisen suunnitelman mukaan tukikelpoisia investointeja, ja
- e) tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla erityisesti, jos tuki keskitetään rajoitetulle määrälle tuensaaajia tai jos sillä todennäköisesti vahvistetaan tuensaaajien markkina-asemaa (yritysrhmittymän tasolla).

Kannustava vaikutus

Vaikutus katsotaan kannustavaksi sellaisten investointien osalta, jotka tehdään 25. kesäkuuta 2009 alkaen.

Tukikelpoiset kustannukset

41. Tukikelpoiset kustannukset on rajattava kansallisessa suunnitelmassa lueteltuihin vuotuisiin investointien kokonaiskustannuksiin (aineellinen ja aineeton omaisuus), jotka vastaavat kullekin tuensaaajalle maksutta myönnettyjen oikeuksien markkina-arvoa (laskettuna 29. maaliskuuta 2009 annetun komission tiedonannon⁽¹⁵⁾ tai tuen myöntämisaikakohtana voimassa olleen ohjeiston mukaisesti) riippumatta vastaan otetun laitoksen toimintakustannuksista ja sen tuottamasta hyödystä.

⁽¹²⁾ Komission tiedonanto, annettu 29 päivänä maaliskuuta 2011, direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista ohjeista, jotka koskevat menetelmiä päästöoikeuksien jakamiseksi siirtymäajan maksutta laitoksille sähköntuotannon osalta, K(2011) 1983 lopullinen, 29.3.2011.

⁽¹³⁾ Komission tiedonanto – Ohjeet direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan vapaaehtoista soveltamista varten, (EUVL C 99, 31.3.2011, s. 9).

⁽¹⁴⁾ Katso alaviite 13.

⁽¹⁵⁾ Katso alaviite 13.

Tuen enimmäisintensiteetti

42. Tuen osuus ei saa olla yli 100 prosenttia tukikelpoisista menoista.

3.4 Tuki pienten laitosten ja sairaaloiden jättämiseen päästökauppadirektiivin ulkopuolelle

43. Tuen pienille laitoksille ja sairaaloille, jotka jäävät EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle 1. tammikuuta 2013 alkaen, katsotaan soveltuvan sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, mikäli näihin pieniin laitoksiin ja sairaaloihin sovelletaan toimenpiteitä, joilla saavutetaan päästökauppadirektiivin 27 artiklassa tarkoitettua vastaava kasvihuonekaasujen väheneminen, edellyttäen, että jäsenvaltiot noudattavat päästökauppadirektiivin 27 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä.

Kannustava vaikutus

44. Kannustavaa vaikutusta koskevan vaatimuksen katsotaan olevan täytetty, jos kaikkia jaksossa 3.4 esitettyjä edellytyksiä on noudatettu.

3.5 Oikeasuhtaisuus

45. Jäsenvaltion on osoitettava, että tuensaajan saama tukimäärä on rajattu mahdollisimman pieneksi. Erityisesti jäsenvaltioiden myöntämien tukien tuki-intensiteetit voivat olla näissä suuntaviivoissa mainittuja alemmat.

4. TUEN KASAUTUMINEN

46. Näissä suuntaviivoissa vahvistettuja tukien enimmäismääriä ei saa ylittää riippumatta siitä, onko tuki on rahoitettu kokonaisuudessaan valtion varoin tai rahoittaako EU siitä osan.
47. Näiden suuntaviivojen nojalla soveltuvaksi katsottua tukea ei saa yhdistää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua muussa muodossa annetun valtiontuen eikä muun yhteisön rahoituksen kanssa, jos tällainen kasautuminen johtaa näissä suuntaviivoissa vahvistetun enimmäisintensiteetin ylittymiseen. Jos kuluihin, joihin voidaan myöntää näiden suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin tarkoitettua tukea, voidaan myöntää kokonaan tai osittain myös muuhun tarkoitukseen tarkoitettua tukea, yhteiseen osuuteen sovelletaan sitä tuen enimmäismäärää, joka on sovellettavien sääntöjen mukaan suotuisin.

5. LOPPUSÄÄNNÖKSET

5.1 Vuosikertomukset

48. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosikertomukset Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22. maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹⁶⁾ ja asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) No 794/2004 ⁽¹⁷⁾ mukaisesti.
49. Edellä mainituissa asetuksissa vahvistettujen vaatimusten lisäksi ympäristönsuojelualan tukitoimenpiteitä koskeissa vuosikertomuksissa on esitettävä lisätietoja jokaisesta hyväksytystä järjestelmästä. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä vuosikertomuksiinsa erityisesti seuraavat tiedot:

- tuensaajien nimet ja näiden omistamien tukea saaneiden laitosten nimet,
- toimiala(t) tai toimialojen osa(t), jo(i)lla tuensaaja toimii,
- vuosi, jonka osalta tuki maksetaan, ja vuosi, jonka aikana se maksetaan,
- kunkin tukea saaneen laitoksen *perustuotos* asianomaisen toimialan tai sen osan osalta,
- mahdollinen *merkittävä kapasiteetin laajentuminen* tai supistuminen,
- kunkin tukea saaneen laitoksen vuosituotanto kaikilta vuosilta, joita on käytetty *perustuotoksen* määrittämisessä, kunkin asianomaisen toimialan tai sen osan osalta,

⁽¹⁶⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

- kunkin tukea saaneen laitoksen vuosituotanto kunkin asianomaisen toimialan tai sen osan osalta tuen maksuvuonna,
 - kunkin tukea saaneen laitoksen valmistaman muun tuotteen, johon ei sovelleta *sähkökulutuksen tehokkuuden vertailuarvoa*, osalta vuosituotanto kaikilta vuosilta, joita on käytetty *perustuotoksen määrittämisessä* (mikäli tukea on annettu *toissijaisen sähkökulutuksen tehokkuuden vertailuarvon* perusteella),
 - kunkin tukea saaneen laitoksen *sähkökulutuksen perustaso* (mikäli tukea on annettu *toissijaisen sähkökulutuksen tehokkuuden vertailuarvon* perusteella),
 - todellinen sähkökulutus kultakin vuodelta, jota on käytetty *sähkökulutuksen perustason määrittämisessä* (mikäli tukea on annettu *toissijaisen sähkökulutuksen tehokkuuden vertailuarvon* perusteella),
 - laitoksen todellinen sähkökulutus tuen maksuvuonna (mikäli tukea on annettu *toissijaisen sähkökulutuksen tehokkuuden vertailuarvon* perusteella),
 - *Euroopan unionin päästöoikeuksien termiinihintaa*, jota käytetään laskettaessa tuen määrää tuensaajaa kohti,
 - tuki-intensiteetti,
 - kansallinen *hiilidioksidin päästökerroin*.
50. Komissio seuraa säännöllisesti yrityksille myönnettyä tukea sellaisilla toimialoilla ja toimialan osilla, joiden katsotaan olevan merkittäväle hiilivuotoriskille alttiita 3.1 jaksossa kuvattujen EU:n päästökaup-pajärjestelmän päästöoikeuksien aiheuttamien, sähkön hintoihin siirrettyjen kustannusten vuoksi. Se päivittää samalla tietojaan eteenpäin siirrettyjen välillisten kustannusten määrästä ja hiilivuodon mahdollisista seurauksista.
51. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä vuosikertomuksiinsa seuraavat tiedot uusiin suuritehoisiin voimaloihin, myös sellaisiin, joissa on CCS-valmius, myönnetyn tuen osalta:
- tuensaajien nimet,
 - tuen määrä tuensaajaa kohti,
 - tuki-intensiteetti,
 - osoitus siitä, että 3.2 jakson 32 kohdassa vahvistettuja tuen myöntämisaikajakoja koskevia edellytyksiä on noudatettu,
 - osoitus siitä, että 3.2 jakson 36 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä on noudatettu siltä osin, että koko CCS-ketjun käyttöönotto alkaa ennen vuotta 2020.

5.2 Avoimuus

52. Komissio katsoo, että lisätoimenpiteet ovat tarpeen unionin valtiontuen avoimuuden parantamiseksi. Erityisesti on varmistettava, että jäsenvaltiot, talouden toimijat, asianomaiset osapuolet ja myös komissio itse saavat helposti käyttöönsä EU:ssa sovellettavia ympäristötukiohjelmia koskevat lyhentämättömät säädöstekstit.
53. Tämä voidaan helposti varmistaa perustamalla internetsivustoja. Tätä varten komissio edellyttää tukiohjelmia arvioidessaan järjestelmällisesti jäsenvaltioilta sitä, että nämä julkaisevat kaikkien lopullisten tukiohjelmien koko tekstin internetissä ja ilmoittavat kyseisen internet-sivun osoitteen komissiolle.

5.3 Seuranta

54. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuen myöntämisestä kaikille toimenpiteille pidetään yksityiskohtaista kirjanpitoa. Kirjanpidon on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tukikelpoisia kustannuksia ja tuen sallittua enimmäisintensiteettiä koskevia ehtoja on noudatettu. Tiedot on säilytettävä 10 vuoden ajan tuen myöntämisaikakohdasta ja ne on toimitettava komissiolle pyynnöstä.

5.4 Soveltamisaika ja tarkistaminen

55. Komissio soveltaa näitä suuntaviivoja ensimmäisestä päivästä sen jälkeen, kun ne on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

56. Suuntaviivoja sovelletaan 31. joulukuuta 2020 asti. Komissio voi muuttaa niitä ennen kyseistä päivämäärää jäsenvaltioita kuultuaan, jos kyseessä ovat merkittävät kilpailu- tai ympäristöpolitiikkaan liittyvät näkökohdat tai ottaakseen huomioon muut Euroopan unionin toimintaperiaatteet tai kansainväliset sitoumukset. Muutokset saattavat osoittautua tarpeellisiksi erityisesti ilmastonmuutoksen alalla tulevaisuudessa mahdollisesti tehtävien kansainvälisten sopimusten ja ilmastonmuutosta koskevan unionin lainsäädännön jatkokehityksen perusteella. Komissio saattaa tarkastella näitä suuntaviivoja uudelleen kahden vuoden välein niiden hyväksymisen jälkeen.
57. Komissio soveltaa näitä suuntaviivoja kaikkiin ilmoitettuihin tukitoimenpiteisiin, joista se tekee päätöksen sen jälkeen, kun suuntaviivat on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, vaikka kyseisistä hankkeista olisi ilmoitettu sille jo ennen suuntaviivojen julkaisemista. Komissio soveltaa sääntöjenvastaiseen tukeen sääntöjä, jotka on vahvistettu komission ilmoituksessa valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien sääntöjen määräytymisestä ⁽¹⁸⁾.
-

⁽¹⁸⁾ EYVL C 119, 22.5.2002, s. 22.

LIITE I

Määritelmät

Näissä suuntaviivoissa tarkoitetaan:

- 'tuella' toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätty perusteet;
- 'tuen myöntämisaajalla' yhtä tai useampaa vuotta kauden 2013–2020 aikana. Mikäli jäsenvaltio haluaa myöntää tukea lyhyemmäksi ajaksi, sen olisi käytettävä viitejaksona tuensaajien tilikautta ja myönnettävä tukea vuosittain;
- 'tuen enimmäisintensiteetillä' tuen kokonaismäärää ilmaistuna prosenttiosuutena tukikelpoisista kustannuksista. Kaikki käytettävät luvut on ilmaistava määrinä ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määräksi katsotaan avustuksen arvo. Useissa erissä maksettava tuki on laskettava sen nettonykyarvosta ensimmäisen erän myöntämisaajakohtana käyttäen komission asianmukaista viitekorkeaa arvon diskonttaamiseksi, jotta huomioidaan ajan kulumisen. Tuki-intensiteetti lasketaan tuensaajaa kohden;
- 'tuottamisella omaan käyttöön' sähkön tuotantoa laitoksessa, joka ei ole direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohtassa tarkoitettu "sähkön tuottaja";
- 'tuensaajalla' yritystä, joka saa tukea;
- 'CCS-valmiudella' laitoksen osoittamaa tilannetta, että sillä on käytettävissään sopivat varastointipaikat, siirtolaitteistot ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa ja hiilidioksidin talteenottolaitteiden jälkiasennus on teknisesti tai taloudellisesti toteutettavissa heti, kun saavutetaan riittävät markkinakannustimet eli tietty hiilidioksidin hintakynnys; erityisesti CCS-valmius edellyttää seuraavia seikkoja:
 - Hiilidioksidin talteenottolaitteiden jälkiasennuksen tekninen toteutettavuus on osoitettava paikkakohtaisella teknisellä selvityksellä, josta käy ilmi riittävällä teknisellä tarkkuudella, että laitoksella on tekniset valmiudet sellaisten hiilidioksidin talteenottolaitteiden täyteen jälkiasennukseen, joissa talteenottoaste on vähintään 85 prosenttia ja joissa käytetään yhtä tai useampaa esikaupallisessa vaiheessa soveltuvaksi todistettua tai luotettavasti soveltuvaksi arvioitavissa olevaa teknologiaa.
 - Hallussa on oltava lisätilaa paikassa, johon talteenottolaitteet asennetaan;
 - Hiilidioksidin turvalliselle geologiselle varastoinnille on osoitettava yksi tai useampi teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoinen putkisto tai muu kuljetusreitti;
 - Talteenotetulle hiilidioksidille on osoitettava yksi tai useampi mahdollinen varastointipaikka, joka on arvioitu sopivaksi turvalliselle geologiselle varastoinnille siten, että oletuksena on käytetty laitoksen koko elinkaaren määriä ja osuuksia;
 - On osoitettava, että integroidun CCS-järjestelmän jälkiasennus koko kapasiteettiin tai osaan siitä on taloudellisen arvion perusteella taloudellisesti kannattavaa. Arvioinnissa olisi esitettävä todisteita mahdollisista skenaarioista ja otettava huomioon hiilidioksidin hintaennusteet, teknisissä selvityksissä yksilöityjen teknologia- ja varastointivaihtoehtojen kustannukset, virhemarginaalit ja liikevoittoennusteet. Siinä on osoitettava ne olosuhteet, joissa CCS-järjestelmä olisi taloudellisesti kannattava ehdotetun laitoksen elinkaaren aikana. Siihen olisi sisällyttävä myös mahdollista CCS-järjestelmän toteuttamista koskeva suunnitelma, johon sisältyy käyttöönottoaikataulu;
 - Valmisteltaessa CCS-järjestelmän toteuttamista on osoitettava, että kaikki luvat ovat saatavissa, ja esitettävä prosessiin liittyvät menettelyt ja aikataulut;
- 'ympäristönsuojelulla' kaikkia toimia, joilla pyritään korjaamaan tai ennaltaehkäisemään fyysiselle ympäristölle tai luonnonvaroille tuensaajan omasta toiminnasta aiheutuvia haittoja, pienentämään tällaisten haittojen riskiä tai edistämään luonnonvarojen järkipäistä käyttöä, mukaan lukien energiansäästötoimenpiteet ja uusiutuvien energialähteiden käyttö;
- 'EU:n päästöoikeudella' siirrettävissä olevaa oikeutta yhden hiilidioksidiekvivalenttitonnin päästöön tiettyä aikana;
- 'bruttoarvonlisäyksellä' bruttoarvonlisäystä tuotantokustannushintaan eli tuotannon arvoa, josta on vähennetty väli-tuotekäyttö. Sillä mitataan yksittäisen tuottajan, tuotannonalan tai toimialan osuus suhteessa BKT:hen. Bruttoarvonlisäys tuotantokustannushintaan on markkinahintainen bruttoarvonlisäys, josta on vähennetty välilliset verot ja johon on lisätty mahdolliset avustukset. Arvonlisäys tuotantokustannushintaan voidaan laskea seuraavasti: liikevaihto + valmistus omaan käyttöön + muu kannattavan toiminnan tuotto +/- varastojen muutos – tavaroiden ja palveluiden

ostot – muut liikevaihtoon liittyvät tuoteverot, jotka eivät ole vähennyskelpoisia – tuotantoon liittyvät verot. Vaihdohteisesti se voidaan laskea myös lisäämällä henkilöstökustannukset bruttotoimintaylijäämään. Arvonlisäykseen ei sisällytetä tuottoja eikä kuluja, jotka yhtiön tilinpäätöksessä kirjataan rahoitustuotoiksi tai -kuluiksi tai muun kuin varsinaisen toiminnan tuotoiksi tai kuluiksi. Arvonlisäys lasketaan ”bruttoperiaatteella”, koska arvostuseriä (kuten poistoja) ei vähennetä⁽¹⁾;

- ’koko CCS-ketjun käyttöönnotolla’ hiilidioksidin talteenotto-, siirto- ja varastointimahdollisuuksien rakentamista ja toiminnan tosiasiallista aloittamista;
- ’pienillä laitoksilla’ laitoksia, joiden toimivaltaiselle viranomaiselle raportoimat vuotuiset päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat alle 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa kolmena päästökauppadirektiivin 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua, vastaavien toimenpiteiden ilmoittamista edeltävänä vuonna, ja, jos niissä suoritetaan polttotoimintaa, joiden nimellinen lämpöteho on alle 35 megawattia;
- ’töiden aloittamisella’ joko rakennustöiden aloittamista tai ensimmäistä kiinteää sitoumusta tilata laitteita, lukuun ottamatta alustavia toteutettavuustutkimuksia;
- ’aineellisella omaisuudella’ tukikelpoisia kustannuksia laskettaessa investointeja maahan, rakennuksiin, laitokseen ja laitteisiin;
- ’aineettomalla omaisuudella’ tukikelpoisia kustannuksia laskettaessa menoja teknologiansiirtoon, kun hankitaan käytölupia tai patentoitua ja patentoimatonta taitotietoa, mikäli seuraavia edellytyksiä noudatetaan:
 - kyseinen aineeton omaisuus on poistokelpoista omaisuutta,
 - se on hankittu markkinaehdoin yritykseltä, jossa ostajalla ei ole suoraa eikä välillistä määräysvaltaa,
 - se on kirjattuna yrityksen varoihin ja pysyy tuensaajayrityksessä ja sen käytössä vähintään viiden vuoden ajan tuen myöntämisestä. Tätä edellytystä ei sovelleta, jos kyseinen aineeton omaisuus on vanhentunutta tekniikkaa. Jos aineeton omaisuus myydään viiden vuoden kuluessa, myynnistä saatu tuotto on vähennettävä tukikelpoisista kustannuksista ja tuki on tarvittaessa maksettava takaisin osittain tai kokonaisuudessaan;
- ’kaupan merkittävyydellä’ Eurostatin tilastojen mukainen kolmansiiin maihin tapahtuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon yhteismäärän ja unionin kokonaismarkkinoiden koon (unionin yritysten vuotuinen liikevaihto, johon on lisätty kolmansista maista peräisin oleva kokonaistuonti) välistä suhdetta;
- ’Euroopan unionin päästöoikeuksien termiinihinnalla’ EU:n päästöoikeuksien päivittäisten, toimituksesta tuen myöntämivuoden joulukuussa maksettavien yhden vuoden termiinihintojen (viimeisin tarjoushinta) keskiarvoa euroina tiettyssä EU:n hiilipörssissä tuen myöntämivuotta edeltävänä vuonna 1. tammikuuta – 31. joulukuuta. Esimerkiksi vuodeksi 2016 myönnettävän tuen osalta se on tiettyssä EU:n hiilipörssissä 1. tammikuuta 2015 – 31. joulukuuta 2015 tarjottujen joulukuuta 2016 koskevien viimeisimpien tarjoushintojen keskiarvo;
- ’hiilidioksidin päästökertoimella’ (tCO₂/MWh) tarkoitetaan fossiilista polttoaineista eri maantieteellisillä alueilla tuotetun sähkön hiilidioksidi-intensiteetin painotettua keskiarvoa. Painotus vastaa näiden fossiilisten polttoaineiden tuotantoyhdistelmää kyseisellä maantieteellisellä alueella. Hiilidioksidin päästökerroin lasketaan jakamalla energiateollisuuden hiilidioksidiekvivalentteina ilmoittama päästöjen määrä fossiilista polttoaineista saadun sähkön bruttotuotannolla (TWh). Näissä suuntaviivoissa maantieteelliseksi alueiksi katsotaan alueet, a) jotka koostuvat sähköpörssien kautta yhteen kytketyistä osamarkkinoista, b) joiden sisällä ei ole ilmoitettu ylikuormituksesta, ja molemmissa tapauksissa tuntikohtaiset seuraavaa vuorokautta koskevat sähköpörssien hinnat alueen sisällä poikkeavat toisistaan euroina (Euroopan keskuspankin päivittäiskurssi) enintään 1 prosenttia merkittävässä määrässä kaikkia yhden vuoden tunteja. Tällainen alueellinen erottelu osoittaa, miten tärkeitä fossiilisia polttoaineita käyttävät voimat ovat loppuhinnan määräytymiselle tukkuamarkkinoilla ja mikä niiden asema on marginaalilaitoksina. Pelkkä sähkökauppa kahden jäsenvaltion välillä ei tarkoita automaattisesti, että ne muodostavat ylikansallisen alueen. Koska jäsenvaltioiden alueista ei ole tarpeeksi asiaa koskevia tietoja, maantieteellisiin alueisiin kuuluu yhden tai useamman jäsenvaltion koko alue. Näin erotellaan seuraavat maantieteelliset alueet: Pohjoismaat (Tanska, Ruotsi, Suomi ja Norja), läntinen Keski-Eurooppa (Itävalta, Belgia, Luxemburg, Ranska, Saksa, ja Alankomaat), Iberia (Portugali ja Espanja) sekä Tšekki ja Slovakia. Kaikki muut jäsenvaltiot muodostavat oman maantieteellisen alueensa. Hiilidioksidin alueelliset enimmäispäästökertoimet luetellaan liitteessä IV;
- ’perustuotoksella’ laitoksen keskimääräistä tuotantoa tonneina vuodessa viitejaksolla 2005–2011 sellaisten laitosten osalta, jotka ovat olleet toiminnassa kaikkina kyseisen viitejakson vuosina. Tietty kalenterivuosi (esim. vuosi 2009) voidaan jättää seitsemän vuoden mittaisen viitejakson ulkopuolelle. Jos laitos ei ole ollut toiminnassa vähintään yhtenä vuonna vuosien 2005–2011 aikana, perustuotoksena pidetään vuosituoantaa, kunnes toiminnasta on tiedot neljältä vuodelta. Tämän jälkeen se on edeltävien kolmen vuoden keskiarvo kyseisenä jaksana. Jos laitoksen tuotantokapasiteetti laajentuu tuen myöntämisaikana merkittävästi näissä suuntaviivoissa tarkoitettulla tavalla, perustuotosta voidaan

⁽¹⁾ Oikeudellinen kehys on yritystoiminnan rakennetilastoista 20 päivänä joulukuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 58/97, koodi 12 15 0.

lisätä suhteessa tuotannon laajentumiseen. Jos laitos pienentää tuotantotasoaan tietyn kalenterivuoden aikana 50–75 prosenttia perustuotokseen verrattuna, se saa tukea vain puolet perustuotosta vastaavan tuen määrästä. Jos laitos pienentää tuotantotasoaan tietyn kalenterivuoden aikana 75–90 prosenttia perustuotokseen verrattuna, se saa tukea vain 25 prosenttia perustuotosta vastaavan tuen määrästä. Jos laitos pienentää tuotantotasoaan tietyn kalenterivuoden aikana vähintään 90 prosenttia perustuotokseen verrattuna, se ei saa lainkaan tukea;

- 'sähkönkulutuksen perustasolla' (MWh) laitoksen keskimääräistä sähkönkulutusta (myös muualle siirretyn, tukikelpoisen tuotannon sähkönkulutus) viitejaksolla 2005–2011 sellaisten laitosten osalta, jotka ovat olleet toiminnassa kaikkina viitejakson vuosina. Tietty kalenterivuosi (esim. vuosi 2009) voidaan jättää seitsemän vuoden mittaisen viitejakson ulkopuolelle. Jos laitos on ollut poissa toiminnasta vähintään yhden vuoden ajan vuosien 2005–2011 aikana, sähkönkulutuksen perustasona pidetään sähkön vuosikulutusta, kunnes toiminnasta on tiedot neljältä vuodelta. Tämän jälkeen sähkönkulutuksen perustasona pidetään niiden edeltävien kolmen vuoden keskiarvoa, joiden osalta toiminnasta on tiedot. Jos tuen myöntämisaikana laitoksen tuotantokapasiteetti laajentuu merkittävästi, sähkönkulutuksen perustasoa voidaan lisätä suhteessa tuotannon laajentumiseen. Jos laitos pienentää tuotantotasoaan tietyn kalenterivuoden aikana 50–75 prosenttia perustuotokseen verrattuna, se saa tukea vain puolet sähkönkulutuksen perustasoa vastaavan tuen määrästä. Jos laitos pienentää tuotantotasoaan tietyn kalenterivuoden aikana 75–90 prosenttia perustuotokseen verrattuna, se saa tukea vain 25 prosenttia sähkönkulutuksen perustasoa vastaavan tuen määrästä. Jos laitos pienentää tuotantotasoaan tietyn kalenterivuoden aikana vähintään 90 prosenttia perustuotokseen verrattuna, se ei saa lainkaan tukea;
- 'merkittävällä kapasiteetin laajentumisella' laitoksen osan asetetun alkukapasiteetin merkittävää lisäämistä siten, että kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:
 - laitoksessa tapahtuu yksi tai useampi määritettävissä oleva, sen tekniseen laitteistoon ja toimintaan liittyvä fyysinen muutos, joka on muu kuin pelkkä olemassa olevan tuotantolinjan korvaaminen, ja
 - laitos voi toimia kapasiteetilla, joka on vähintään 10 prosenttia suurempi kuin sen asetettu alkukapasiteetti ennen muutosta, ja joka on tulosta investoinnista käyttöomaisuuteen (tai useista investoinneista käyttöomaisuuteen).

Laitoksen on toimitettava kansalliselle tuen myöntävälle viranomaiselle todisteita siitä, että merkittävän kapasiteetin laajentumisen perusteet on täytetty ja että riippumaton todentaja on todennut merkittävän kapasiteetin laajentumisen tyydyttäväksi. Todentajan on tutkittava laitoksen toimittamien tietojen luotettavuutta, uskottavuutta ja tarkkuutta, ja todentajan lausunnossa on ilmaistava riittävällä varmuudella, ettei toimitetuissa tiedoissa ole olennaisia väärintulkintoja;

- 'sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvolla', joka ilmaistaan megawattitunteina tuotostonnilta ja määritellään Prodcom-tasolla 8, tuotekohtaista sähkönkulutusta sellaista tuotostonnia kohti, joka on saatu kaikkein sähkötehoikkaimmilla kyseisille tuotteille käytettävissä olevalla tuotantomenetelmällä. Sellaisten tukikelpoisiin aloihin kuuluvien tuotteiden, joille on vahvistettu komission päätöksessä 2011/278/EU ⁽¹⁾ tarkoitettu polttoaineen ja sähkön vaihdettavuus, sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvo määritellään samojen järjestelmän rajojen sisällä siten, että huomiioon otetaan vain sähkön osuus. Vastaavat tukikelpoisten toimialojen ja niiden osien tuottamien tuotteiden sähkönkulutuksen vertailuarvot luetellaan liitteessä III;
- 'toissijaisella sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvolla' prosenttiosuutta sähkönkulutuksen perustasosta. Tämä muuttuja määritellään komission päätöksellä yhdessä sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvojen kanssa. Se vastaa sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoja soveltamalla saavutettua keskimääräistä vähennyspanosta (vertailuarvon mukainen sähkönkulutus / ennakoitu sähkönkulutus). Sitä sovelletaan kaikkiin tuotteisiin, jotka kuuluvat tukikelpoisiin toimialoihin tai toimialojen osiin, mutta joille ei ole määritely omaa sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2011/278/EU, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2011, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajusten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti, EUVL L 130, 17.5.2011, s. 1. Päätöksen liitteessä I olevassa 2 kohdassa luetellaan useita tuotteita, joissa katsotaan olevan ainakin jonkin verran sähkön ja polttoaineen vaihdettavuutta.

LIITE II

Toimialat ja niiden osat, joita hiilivuotoriskin katsotaan ennakolta merkittävästi uhkaavan välillisten päästökustannusten vuoksi

Tukea saava laitos voi näiden suuntaviivojen mukaisesti saada valtiontukea 3.3 jaksossa tarkoitettuihin välillisiin päästökustannuksiin ainoastaan, jos se toimii seuraavilla aloilla tai alojen osilla. Muita aloja tai niiden osia ei katsota tukikelpoisiksi.

	NACE-koodi ⁽¹⁾	Kuvaus
1.	2742	Alumiinin tuotanto
2.	1430	Kemiallisten ja lannoite-mineraalien louhinta
3.	2413	Muiden epäorgaanisten peruskemikaalien valmistus
4.	2743	Lyijyn, sinkin ja tinan tuotanto
5.	1810	Nahkavaatteiden valmistus
6.	2710	Raudan, teräksen ja rautaseosten valmistus, myös teräksestä valmistetut saumattomat putket
7.	2112	Paperin, kartongin ja pahvin valmistus
8.	2415	Lannoitteiden ja typpiyhdisteiden valmistus
9.	2744	Kuparin tuotanto
10.	2414	Muiden orgaanisten peruskemikaalien valmistus
11.	1711	Puuvillatyyppisten kuitujen valmistelu ja kehruu
12.	2470	Tekokuitujen valmistus
13.	1310	Rautamalmien louhinta
14.		Seuraavat osat toimialasta Ensiömuovin valmistus (2416):
	24161039	Pientiheyspolyeteeni
	24161035	Suoraketjuinen pientiheyspolyeteeni
	24161050	Suurtiheyspolyeteeni
	24165130	Polypropeeni
	24163010	Polyvinyylikloridi
	24164040	Polykarbonaatti
15.		Seuraava osa toimialasta Massan valmistus (2111):
	21111400	Mekaaninen puumassa

⁽¹⁾ NACE rev.1.1: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_1_1&StrLanguageCode=EN&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Selitys: menetelmä tukikelpoisten toimialojen ja niiden osien määrittämiseksi

1. Toimialan tai toimialan osan katsotaan näissä suuntaviivoissa olevan päästökauppadirektiivin 10 a artiklan 15 kohdan mukaisesti alttiina merkittävälle hiilivuotoriskille, jos kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan merkittävyys on yli 10 prosenttia ja päästökauppadirektiivin täytäntöönpanosta aiheutuvien välillisten lisäkustannusten yhteismäärä johtaisi tuotantokustannusten huomattavaan eli vähintään 5 prosentin lisääntymiseen laskettuna osuutena bruttoarvonlisäyksestä.

2. Kun lasketaan välillisiä kustannuksia näissä suuntaviivoissa tarkoitetun tukikelpoisuuden arvioimiseksi, sovelletaan samaa hiilidioksidin hintaoletusta sekä sähkölle määritettyä EU:n keskimääräistä päästökerrointa kuin komission päätöksessä 2010/2/EU ⁽¹⁾. Samoin sovelletaan komission päätöksessä 2010/2/EU käytettyjä kunkin toimialan tai sen osan kauppaa, tuotantoa ja arvonlisää koskevia tietoja. Kaupan merkittävyyden laskelman perustana on vienti kaikkiin EU:n ulkopuolisiin maihin ja tuonti niistä riippumatta siitä, onko näissä kolmansissa maissa asetettu hiilidioksidipäästöille hinta (hiiliveron tai EU:n päästökauppajärjestelmän kaltaisen päästökattoihin ja -kauppaan perustuvan järjestelmän kautta). Oletuksena pidetään myös, että 100 prosenttia hiilidioksidipäästöjen kustannuksista siirretään sähkön hintoihin.
3. Edellä 1 kohdassa esitettyjen määrällisten perusteiden mukaisesti määriteltyjä, taulukossa esitettyjä tukikelpoisia toimialoja ja toimialojen osia on täydennetty päästökauppadirektiivin 10 a artiklan 17 kohdassa säädettyä vastaavalla tavalla laadullisella arvioinnilla, jos asiaa koskevia tietoja on käytettävissä ja teollisuudenalan edustajat tai jäsenvaltiot ovat esittäneet tukikelpoisuudelle riittävän uskottavat ja perustellut tiedot. Ensinnäkin laadullista arviota on sovellettu sellaisiin toimialoihin, jotka ovat rajatapauksia, eli NACE -4 -toimialoihin, joiden välilliset päästökustannukset ovat suuret, 3–5 prosenttia, ja kaupan merkittävyys vähintään 10 prosenttia. Toiseksi sitä sovelletaan sellaisiin toimialoihin ja toimialojen osiin (myös Prodcom-tasolla ⁽²⁾), joista ei ole virallisia tietoja tai tiedot ovat laadultaan heikkoja. Kolmanneksi sitä sovelletaan sellaisiin toimialoihin ja toimialojen osiin (myös Prodcom-tasolla), joiden voidaan katsoa olleen riittämättömästi edustettuina määrällisessä arviossa. Huomioon ei ole otettu toimialoja tai niiden osia, joilla välillisten hiilidioksidin liittyvien kustannusten osuus on alle yksi prosentti.
4. Laadullisessa tukikelpoisuusarviossa tarkasteltiin ensinnäkin välillisten hiilidioksidin liittyvien kustannusten epäsymmetrisen vaikutuksen suuruutta eli osuutta toimialan bruttoarvonlisäyksestä. Kustannusten epäsymmetrisen vaikutuksen on oltava niin suuri, että siihen saattaa sisältyä välillisistä hiilidioksidin liittyvistä kustannuksista johtuva merkittävä hiilivuotoriski. Perusteen katsottiin täyttyneen, jos välillisten hiilidioksidin liittyvien kustannusten osuus oli yli 2,5 prosenttia. Toiseksi otettiin huomioon saatavilla olevat markkinoihin liittyvät todisteet, joiden mukaan toimiala tai sen osa ei voi siirtää kasvaneita välillisiä päästökustannuksia asiakkailleen ilman, että se menettää merkittävän markkinaosuuden kolmansista maista tuleville kilpailijoille. Tämän perusteen täyttymisen puolueettomaksi osoittimeksi valittiin riittävä, vähintään 25 prosentin suuruinen kaupan merkittävyys. Lisäksi toisen perusteen täyttyminen edellytti perusteltuja tietoja, joiden mukaan kyseinen EU:n toimiala on todennäköisesti hinnanottaja (eli hinnat vahvistetaan tavara-pörseissä tai on todisteita hintavastaavuuksista makroalueilla); todisteiden tukena oli lisätietoja, jos niitä oli saatavilla kansainvälisestä kysyntä- ja tarjontatilanteesta, kuljetuskustannuksista, voittomarginaaleista ja hiilidioksidin vähennys-potentiaalista. Kolmanneksi otettiin huomioon toimialan tuotteiden komission päätöksessä 2011/278/EU ⁽³⁾ tarkoitettu polttoaineen ja sähkön vaihdettavuus.
5. Laadullisen ja määrällisen arvion tulokset näkyvät tässä liitteessä olevassa tukikelpoisten toimialojen ja niiden osien luettelossa, joka on suljettu ja jota voidaan tarkistaa vasta näiden suuntaviivojen väliarvioinnin yhteydessä.

⁽¹⁾ Komission päätös, annettu 24 päivänä joulukuuta 2009, luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, EUVL L 1, 5.1.2010, s. 10.

⁽²⁾ Luettelo "Production Communautaire", joka on saatavilla verkko-osoitteessa http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC

⁽³⁾ Komission päätös 2011/278/EU, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2011, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti, EUVL L 130, 17.5.2011, s. 1. Päätöksen liitteessä I olevassa 2 kohdassa luetellaan useita tuotteita, joissa katsotaan olevan ainakin jonkin verran sähkön ja polttoaineen vaihdettavuutta.

LIITE III

Sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvot tuotteille, jotka kuuluvat liitteessä II esitettyihin NACE-koodeihin

NACE-koodi	Prodcom 8 -tasolla määritelty tuote	Vertailuarvo MWh/T
	[tuote 1] ... [tuote 2] ... [tuote 3] ...	... per [t]
	[tuote 1] ... [tuote 2] ... [tuote 3] ...	
	[tuote 1] ... [tuote 2] ... [tuote 3] ...	
	[tuote 1] ... [tuote 2] ... [tuote 3] ...	

LIITE IV

Alueelliset hiilidioksidin päästökertoimet, enimmäismäärä eri maantieteellisillä alueilla (tCO₂/MWh)

		Sähkö
Läntinen Keski-Eurooppa	Itävalta, Belgia, Ranska, Saksa, Alankomaat ja Luxemburg	0,76
Tšekki ja Slovakia	Tšekki ja Slovakia	1,06
Iberia	Portugali ja Espanja	0,57
Pohjoismaat	Tanska, Ruotsi, Suomi ja Norja	0,67
Bulgaria		1,12
Kypros		0,75
Viro		1,12
Kreikka		0,82
Unkari		0,84
Irlanti		0,56
Italia		0,60
Latvia		0,60
Liettua		0,60
Malta		0,86
Puola		0,88
Romania		1,10
Slovenia		0,97
Yhdistynyt kuningaskunta		0,58

Selitys: hiilidioksidin alueelliset enimmäispäästökertoimet

Jotta voitaisiin varmistaa sähköntuotannon lähteiden tasavertainen kohtelu ja välttää väärinkäyttömahdollisuudet, samaa hiilidioksidin päästökerrointa sovelletaan kaikkiin sähköntuotannon lähteisiin (tuottaminen omaan käyttöön, sähkön toimitussopimukset tai verkkojakelu) ja kaikkiin tuensaajiin kyseisessä jäsenvaltiossa.

Tuen enimmäismäärän vahvistamismenetelmässä otetaan huomioon hiilidioksidin päästökerroin polttolaitosten tuottamassa sähkössä eri maantieteellisillä alueilla. Tällainen alueellinen erottelu osoittaa, miten tärkeitä fossiilisia polttoaineita käyttävät voimalat ovat loppuhinnan määräytymiselle tukkumarkkinoilla ja mikä niiden asema on marginaalilaitoksina.

Komissio määritteli ennalta edellä mainitun hiilidioksidin päästökerrointen alueellisen arvon, jotka muodostavat enimmäisarvot tuen määrää laskettaessa. Jäsenvaltio voi kuitenkin soveltaa kaikkiin tuensaajiin alueellaan alhaisempaa hiilidioksidin päästökerrointa.